

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

De signaculo S. crucis. tit. 81

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

creatura ad commodum hominum, varia dona spiritu-
alium & corporalia, sicut sonant orationes & conse-
crations, quae fiunt super creaturas? sic consecratur
baptizandus verbo Dei, vt Diabolus exeat, & illum
ultra non impugnet. Lumina, ad incendendum in
nobis lumen fidei, & expugnandas tenebras & erro-
res satanæ. Cineres, vt spiritu poenitentiæ & con-
fessionis donemur. Palmæ, ad memoriam victoriæ
Christi, & quatenus victoriam obtineamus contra
sathanam & peccatum, &cet. Sic etiam herbae conse-
crantur, quatenus corporis & animæ sanitatem su-
mentes accipient &c. Vide latius precedentem pa-
ginam, vnde veniat uictorio Chrismatis. Summa, Deus
per varios modos vult distribuere gratiam suam, &
per multa media, &c.

DE SIGNACVLO SAN-
ctæ crucis.

TITVLVS LXXXI.

Rimò notandum, quod ab initio Eccle-
siæ apud Christi fideles semper fuit in
vsi, omnia signare & facere signaculo
sanctæ crucis, non solùm in sacrificio
& sacramentis, sed etiam in omnibus
Christianorum actionibus: omnia sacerdotis myste-
ria & consecrations, crucis figura perficiuntur, sed
inquires: Ob quam causam? nūquid aliqua virtus in-
est tali signo crucis? Respond. Non ad ipsum signum,
sed ad eum qui pependit in ligno crucis, fides & de-
votio semper respicit, qui & effectum tribuit, eò qd'
patris obedientiam compleuit, Phil. 2.

Secundò, quoniam sancta fides nostra est, quod
Christus vicit in cruce satanam, peccatum & mor-
tem, sicut Apostolus ad Ephe. 2 dicit, per crucem in-
terficiens inimicijas, &c. Coloss. 1. Omnia pacificans
persanguinem crucis eius. Subinde, quoniam sa-
thanæ

Pp 5

thanas semel victus per Christum in cruce, timet & fugit signaculum crucis, ob id ubi cognoverit creaturam signatam signo crucis, ibi non accedit sic faciliter tentare illam, sicuti non signatam. Ideò homines se semper signant signo crucis in omnibus actionibus. Ad omnem aditum & exitum, ut inquit Tertius, de corona militum, ad omnia vestimenta, cubilia, mensas, tabulas, & lectos &c, credentes omniam futura auspicatoria, quæ crucis signaculo munita sunt, sic iubentur omnes interfici apud Prophetam Ezechielem 9. cap. non signati signo Thau, & Apoc. 14. 144000. millia, qui habebant nomen patris Iesu, patum in frontibus suis &c. Secundò, quod omnis sacramentorum consecratio & administratio, ne dum per verbum sit, sed etiam cum signaculo crucis, hoc est ut sciamus, quia omnis virtus & efficacia est à virtute oblata in cruce, Esa. 53. Non elementa sacramentorum neque signacula crucis efficiunt, & virtus sunt gratiae, sed ducunt ad Christum, à quo omnis virtus. Hic est qui baptizat, Ioan. 1.

Tertiò, usus signaculi S. crucis ad memoriam habitus est, scilicet passionis Iesu Christi, quod nostra cruce redemerit, ut gratias agamus. Sic nihil nouissime Paulus, nisi Christum, & hunc crucifixum, 1. Cor. 2. Subinde, ut & cum Christo crucem portemus in tribulatione cum patientia, Galat. 6. Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, Marc. 8. Qui vult venire post me, tollat crucem suam & sequatur me.

Quartò, Sancti patres mysteria crucis multipliciter commendarunt. Augustinus, Irenæus, Chrysostomus, Tertullianus, &c. Altitudinem cœli credentes, profundam damnationem incredulo, quibus crux scandala est, 1. Cor. 1. Dextram, charitatem proximi: sinistram, fugam peccatorum, Multa quoque miracula facta sunt, sepius expulsi demones sunt signaculo S. crucis.

Signaculo

Signantur ergo fideles in baptismo & alijs sacramen-
tis cruce, ut cedat impugnare Sathan, quos cernit si-
gnaculo crucis signatos.

*AN A LAICIS ORDINATI
sacerdotes, conficiant verè sacramentum.*

TITVLVS LXXXII.

DRIMÒ Apostolus Paulus dicit i. Tim. 4.
quòd presbyterium est singulare donū,
id est, potestas, quæ à Deo datur conse-
crandi & administrandi sacramēta: ob-
id nemo sibi honorem illum sumat, sed
qui à Deo vocatur sicut Aaron. Nam & Christus se-
ipsum non glorificauit ut pontifex fieret, sed qui lo-
cūtus est ad eum, id est, pater, Tu es filius meus &cet.
Psal. 2, & sicut me misit viuens pater &c.

Secundò, inquit Paulus, quòd hæc potestas datur
à Deo per impositionem manuum presbyteri, non
per impositionem manuum laicorum nec seniorum,
quia seniorum nihil hīc facit: ideo per manus presby-
terorum, qui iam etiam consecrati sunt, ut medium
Deus vult distribuere hanc potestatē, & non per ma-
nus laicorum. Sic dicit Augustin. contra Parmenia-
num lib. 2, cap. 13. quòd consecratio seu ordinatio sa-
cerdotum est verum sacramentum, & imprimis cha-
racterem, id est, inextinguibile signum, sicut baptis-
mus, &cet. Ex quo sequitur, iuxta omnium Catholi-
corum sententiam, quòd qui hoc donum non habet,
non consecrat, et si præsumat, qui æqualis fit Da-
than, Choré & Abiron, Numer. 16. quorum thuribū-
lum Deus non approbavit. Secundò, quòd laicus
nō potest conferre, nec vulgus sacerdotem ordinare,
quia potestas hæc non nisi per sacerdotis manus con-
ferrur à Deo, dicit quidam: Quomodò ordinabunt
sacerdotem, qui ipsi non sunt sacerdotes? mortuus
quomodò dabit vitam &c? Et licet hoc concedatur,
quòd